

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/245/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514206685
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2514206685.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: AG-PRO SLOVAKIA, s. r. o., IČO: 46 408 436, so sídlom Piešťany, Cintorínska 2702/13, zastúpeného AK: JUDr. Dávid Hoffman, so sídlom Kežmarok, Hradné námestie 29, proti žalovanej: X. V., nar. XX.X.XXXX, bytom O., V. J. XXXX/X, zastúpenej AK: Mgr. Matej Krajčí, PhD., so sídlom Bratislava, Záhradnícka 51, o zaplatenie 30.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 14C/68/2016-170 zo dňa 12. marca 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 488, § 489, § 494, § 588, § 559 ods. 1, 2, § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom aj na procesné ust. § 255 ods. 1 § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku.
3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 30.7.2013 bola medzi spoločnosťou Andenne, s.r.o. ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcim uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo BMW X5, rok výroby 26.09.2012, číslo podvozka: WBAZW610X0L574575, čierna metalíza, za dohodnutú kúpnu cenu 30.000,- Eur. Dodacia lehota predmetu kúpy bola ihneď po podpísaní kúpnej zmluvy a zaplatení dohodnutej ceny (bod III. kúpnej zmluvy). Odovzdanie - prevzatie vozidla sa malo vykonať podľa dohody v deň podpisu kúpnej zmluvy (bod IV. kúpnej zmluvy). Povinnosťou predávajúceho bolo odovzdať predmet kúpnej zmluvy v čase a mieste určenom v tejto zmluve a odovzdať kupujúcemu doklady, ktoré sú potrebné na jeho prevzatie a užívanie (bod V. ods. 2. a 3. kúpnej zmluvy). Povinnosťou kupujúceho bolo zaplatiť za predmet kúpnej zmluvy cenu v zmysle bodu II. a prevziať dodaný predmet v zmysle bodu IV tejto zmluvy a vykonať prepis vlastníctva predmetu kúpnej zmluvy na dopravnom inšpektoráte do 10 dní od podpisu zmluvy (bod VI. kúpnej zmluvy). Podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.7.2013 vyplýva, že spoločnosť ANDENNE s. r. o. od žalovanej sumu 30.000,- Eur s účelom platby BMW X5 WBAZW610X0L574575, s podpisom príjemcu a pečiatkou spoločnosti ANDENNE s. r. o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.7.2014 uzatvorenou medzi spoločnosťou ANDENNE s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou AG-PRO SLOVAKIA s. r. o. ako postupníkom mal postupca postúpiť na postupníka pohľadávku, ktorú mal postupca voči dlžníkovi - žalovanej. V čl. 1 zmluvy sa uvádza: Postupca uzavrel s dlžníkom X.

V., bytom W. XXXX/X, V. XXX 01, kúpnu zmluvu zo dňa 30.07.2013, na základe ktorej previedol na dlžníka vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu zn. BMW X5, rok výroby 2012, číslo podvozku WBAZW610X0L574575, čierna metalíza, a to za kúpnu cenu vo výške 30.000,- Eur (ďalej len „Pohľadávka“). Napriek tomu, že dlžník prevzal predmetné motorové vozidlo, do dnešného dňa Postupcovi kúpnu cenu vo výške 30.000,- Eur nezaplatil. Listom zo dňa 21.7.2014 mal postupca oznámiť žalovanej postúpenie pohľadávky na postupníka (podací lístok zo dňa 22.7.2014).

4. Z výsledkov vykonaného dokazovania prvoinštančný súd uzavrel, že žalobe nie je možné vyhovieť, žalobca je subjekt bez aktívnej vecnej legitímácie. Uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 30.7.2013 medzi spoločnosťou ANDENNE, s.r.o. ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou nebolo medzi stranami sporné, rovnako bol nesporný predmet kúpy, ako aj skutočnosť, že došlo k odovzdaniu predmetu kúpy predávajúcim a k prevzatíu predmetu kúpy kupujúcou. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaná kúpnu cenu nezaplatila a pohľadávku z nezaplatenia kúpnej ceny nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.7.2014. V konaní bolo sporným zaplatenie kúpnej ceny, nakoľko žalovaná tvrdila, že kúpnu cenu zaplatila, o čom predložila príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.7.2013, namietala existenciu pohľadávky a platnosť jej postúpenia, nakoľko jej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Sporným bol tiež žalovanou namietaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, preto okresný súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu v súvislosti so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.7.2014. Pre preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu však bolo potrebné, aby sa okresný súd v prvom rade vysporiadal s existenciou samotnej pohľadávky tvrdenej žalobcom a popieranou žalovanou. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalovaná pohľadávka v čase podpísania zmluvy o postúpení pohľadávok neexistovala. Žalovaná v konaní preukázala, že kúpnu cenu riadne a včas zaplatila dňa 30.7.2013, t. j. v deň podpisu kúpnej zmluvy. V zmysle ustanovení kúpnej zmluvy bola dodacia lehota predmetu kúpy ihneď po podpísaní kúpnej zmluvy a zaplatení dohodnutej ceny, pričom k odovzdaniu a prevzatíu vozidla malo dôjsť v deň podpisu kúpnej zmluvy. Zároveň bolo povinnosťou žalovanej vykonať prepis vlastníckeho práva vozidla na dopravnom inšpektoráte. V konaní nebolo sporné, že k prepisu vozidla došlo. Žalovaná uniesla dôkazné bremeno zaplatenia kúpnej ceny predložením príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.7.2013 vystaveného spoločnosťou ANDENNE s. r. o. Žalovaný namietal platnosť tejto listiny, tvrdiac, že ide o falzifikát. K tejto skutočnosti navrhol výsluch svedka - štatutárneho zástupcu spoločnosti ANDENNE s. r. o. a žiadal, aby žalovaná predložila originál príjmového pokladničného dokladu. Okresný súd poukázal na konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny alebo jej odpis, alebo fotokópiu. Aj fotokópia listiny je spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladaným spôsobom (rozsudok NS SR SR, sp. zn. 4MCdo 9/2005). Aj kópia (fotokópia) listiny je listinou, a teda dôkazným prostriedkom; otázka pravosti, hodnovernosti, úplnosti či spôsobilosti preukazovať tvrdenú skutočnosť je výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov súdom (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 277/2008). Nemal pochybnosti o pravosti tohto žalovanou predloženého listinného dôkazu; na druhej strane žalobca napriek možnosti, nezabezpečil vykonanie ním navrhovaného výsluchu svedka, ktorý mu okresný súd umožnil. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že dlh žalovanej z kúpnej zmluvy zanikol splnením dňa 30.7.2013, teda zaplatením kúpnej ceny riadne a včas v deň podpisu kúpnej zmluvy. Ďalej konštatoval, že žalovaná pohľadávka v čase jej údajného postúpenia reálne neexistovala a nemohlo tak dôjsť k platnému postúpeniu neexistujúcej pohľadávky. Neskúmal ďalej, či bolo oznámenie o postúpení pohľadávky doručené žalovanej, nakoľko to pre rozhodnutie nebolo potrebné. Žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, pretože nepreukázal existenciu platnej pohľadávky a následne ani platné postúpenie predmetnej pohľadávky z kúpnej zmluvy. Žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore, ako aj neunesenie dôkazného bremena o existencii pohľadávky.

5. Záverom okresný súd konštatoval, že žalobcom navrhovaný výsluch svedka Y. S. nevykonan, nakoľko žalobca ani na výzvu súdu neoznámil, či zabezpečí jeho účasť na pojednávaní, napokon však pokladal tento dôkaz po vykonaní ostatných dôkazov za nadbytočný a neúčelný vzhľadom na právne posúdenie veci.

6. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní v plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prostredníctvom právneho zastúpenia žalobca v celom rozsahu, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h) Civilného sporového poriadku, ktorým navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Argumentoval tým, že okresný súd vydal rozsudok, ktorý neobsahuje riadne odôvodnenie podľa § 220 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, nespĺňa náležitosti ústavy, medzinárodných zmlúv, judikatúry ESĽP a nesplnenie povinnosti riadne odôvodniť je tak v zmysle ustálenej judikatúry porušením práva na spravodlivý proces. Poukázal na rozhodnutia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 2/2009, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 110/07, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 113/03, I. ÚS 226/03, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, III. ÚS 36/2010, I. ÚS 114/08, III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 176/06, II. ÚS 94/98, III. ÚS 84/98, I. ÚS 290/2015, III. ÚS 60/04, II. ÚS 374/06, I. ÚS 230/03, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/171/2005, 5Cdo 106/2010, 8Sžo/122/2010, 5Cdo/122/2010, rozhodnutia ESĽP Georgidias c. Grécko, Recueil III/1997, Garcia Ruis proti Španielsku, Hiro Balani vs Španielsko, Higgins vs. Francúzsko, Ruiz Torijo c. Španielsko, Kraska vs. Švajčiarsko, Van De Hurk vs. Holandsko, Artico vs Taliansko, Del Court vs. Belgicko, Ankerl v. Švajčiarsko, Helle v. Fínsko, Komanický c. Slovenská republika. Okresný súd si nespĺnil poučovaciu povinnosť podľa § 160 Civilného sporového poriadku o sudcovskej koncentrácii konania (§ 149 až 154 Civilného sporového poriadku), žiadne poučenie nedoručil ani nedoručoval, preto ani nemohol rozhodnúť v neprítomnosti žalobcu. Konanie okresného súdu a jeho rozhodnutie je v rozpore so zákonom, čo je tak aj zároveň porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu (a súvisiaceho práva na spravodlivý proces) s poukazom na čl. 1 ods. 1, ods. 2, čl. 46, čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. Zároveň poukázal na rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 26/97, II. ÚS 26/96, IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07, III. ÚS 79/02, IV. ÚS 345/09, I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03, II. ÚS 149/09, II. ÚS 91/99, IV. ÚS 195/07, II. ÚS 7/97, III. ÚS 79/02, II. ÚS 148/06, IV. 96/07, II. ÚS 149/09, III. ÚS 60/04, II. ÚS 374/06, IV. ÚS 252/04. Okresný súd nepostupoval po účinnosti Civilného sporového poriadku v súlade s touto procesnou normou, najmä z poukazom na § 181, kde vôbec neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú sporné, ktoré nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a to neurobil vôbec ani do vyhlásenia rozhodnutia. Takisto neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. V priebehu celého konania neurčil lehotu na označenie dôkazov, nevyzval strany na zhrnutie svojich návrhov, ani k vyjadreniu sa k dokazovaniu k právnej stránke veci (§ 182 Civilného sporového poriadku). Vykonal dôkazy iba v prospech žalovanej, pričom dôkazy žalobcu nevykonal, v rozhodnutí sa nimi takmer nezaobrá ani ich nespomína. Za scestnú považuje argumentáciu, že svedka žalobcu nevy počul preto, lebo mu postačí pre rozhodnutie falzifikát príjmového dokladu v fotokópii, ktorý predložila žalovaná, pričom od jej výsluchu okresný súd upustil, nezodôvodnil tento postu vôbec presvedčivo, skoro vôbec. Nedal žalobcovi možnosť na falošný dôkaz žalovanej reagovať v rámci rovnosti zbraní, právo mu odňal. Ak vypočul žalovanú ako jednu zo strán kúpnej zmluvy, tak mal takú možnosť dať aj druhej strane kúpnej zmluvy a to svedkovi Y. S., resp. mal vypočuť žalobcu. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, napriek tomu jej okresný súd vyhovel. Poukázal na uznesenia NS SR sp. zn. 5Obdo/52/2010, 6Cdo/81/2010, 6MCdo 17/2010, 4Cdo/13/2009, 3Cdo/2/2016, 3Obo/61/2009, 4Cdo/13/2009, 6Cdo/259/2010, rozsudok sp. zn. 3MCdo/6/2010, uznesenia ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 499/2011, I. ÚS 87/93, P. ÚS 16/95, II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06, IV. ÚS 92/09, IV. ÚS 209/2010, Pl. ÚS 21/00, Pl. ÚS 6/04, III. ÚS 300/06. Okresný súd mal vzhľadom na chovanie žalovanej čl. 5 Základných zásad Civilného sporového poriadku, lebo ide o zjavné zneužitie práva, procesné úkony, ktoré slúžia na zneužitie práva alebo svojvoľné bránenie práva. Vo veci prebehlo pojednávanie bez účasti žalobcu, keď k uvedenému neboli splnené zákonné podmienky, čím okresný súd neumožnil žalobcovi zúčastniť sa vykonania dokazovania a vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom (poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 76/96), čím mu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Aj keby okresný súd zistil, že dôvod na odročenie nie je dôležitý, a teda pojednávanie neodročí a bude konať v neprítomnosti, mal povinnosť podľa § 183 ods. 4 Civilného sporového poriadku žalobcu následne bezodkladne upovedomiť o tom, že na jeho telefón alebo mail, ktorý v žiadosti uviedol. Napriek tomu len rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu. Okresný súd pri predchádzajúcom odročení pojednávania ani nerozhodol v zmysle § 184 ods. 2,3 Civilného sporového poriadku, že na ďalšie návrhy na odročenie nebude prihliadať a neuložil žalobcovi ako strane, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavil alebo si na toto pojednávanie ustanovil zástupcu. Neodôvodnil odmietnutie vykonať dôkazy žalobcu. Záverom poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 332/09, I. ÚS 114/08, I. ÚS 33/2012, I. ÚS 243/07, III. ÚS 61/94, rozhodnutia ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 139/05, I. ÚS 854/09, II. ÚS 1738/16, III. ÚS 2110/07, III. ÚS 3320/09, I. ÚS 4032/14, III. ÚS 9/06, I. ÚS 336/2000, III. ÚS 359/05, III. ÚS 150/93, sp. zn. III. ÚS 61/94, sp. zn. III. ÚS 51/96, sp. zn. IV. ÚS 185/96, sp. zn. II. ÚS 213/2000, sp. zn. I. ÚS 549/2000, sp. zn. IV. ÚS 582/01, sp. zn. II. ÚS 182/02, sp. zn. I. ÚS 413/02, sp. zn. IV. ÚS 219/03., sp. zn. I. ÚS 733/01, sp. zn. III. ÚS 569/03, sp. zn. IV. ÚS 570/03, sp. zn. II. ÚS 418/03, sp. zn. IV. ÚS 135/99, sp. zn. I. ÚS 129/2000, sp. zn. III.

ÚS 190/01, sp. zn. II. ÚS 291/2000, III. ÚS 84/94, sp. zn. III. ÚS 166/95, sp. zn. II. ÚS 182/02, sp. zn. II. ÚS 539/02, sp. zn. I. ÚS 585/04, III. ÚS 376/03, sp. zn. IV. ÚS 570/03, sp. zn. III. ÚS 177/04, sp. zn. III. ÚS 501/04, sp. zn. II. ÚS 418/03.

8. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila a uviedla, že napadnutý rozsudok je zákonný, spravodlivý a dostatočne odôvodnený, a preto sa stotožňuje s jeho celým obsahom. Je absurdné, aby strana konania, ktorá sama znemožnila uplatnenia si vlastných práv pred súdom sa domáhala porušenia práva na spravodlivý súdny proces, tak ako účelovo uvádza žalobca. K vzniku žiadnej pohľadávky nedošlo, tvrdenie žalobcu ohľadne existencie údajnej pohľadávky vo výške 30.000,- Eur aj s príslušenstvom nemožno považovať za relevantné a pravdivé. Samotná zmluva o postúpení pohľadávky je vykonštruovaná a neplatná. Žalobca nepreukázal platnosť postúpenia pohľadávky predložením originálov zmluvy o postúpení a dokumentov, ktoré boli prílohou. Okresný súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 veta druhá Civilného sporového poriadku, ktorý sa na pojednávanie nariadené na deň 12.03.2018 o 13:00 hod. nedostavil, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neúčast' neospravedlnil z dôležitých dôvodov. O samotnej účelovosti žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania svedčí aj jeho tvrdenie, že sa nedostavil na pojednávanie, nakoľko si myslel, že bude 18.3.2018 (nedeľa). V konaní bolo sporným zaplatenie kúpnej ceny, nakoľko kúpnu cenu zaplatila, o čom predložila príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.7.2013 ako aj namietaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaná pohľadávka v čase podpísania zmluvy o postúpení pohľadávok neexistovala a nemohlo tak dôjsť k platnému postúpeniu neexistujúcej pohľadávky.

9. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolanie bolo podané 30.11.2016. Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, a napadnutý rozsudok je vecne správny, v dôsledku čoho bolo dôvodným ho postupom podľa § 387 CSP potvrdiť.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, neunesenia dôkazného bremena o existencii pohľadávky s poukazom na odvolacie dôvody žalobcu.

12. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec aj v napadnutom rozsahu i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 OSP, odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v napadnutej časti. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

13. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca (v zastúpení advokáta Mgr. Stanislavom Fekete) podal voči žalovanej žalobcu na okresný súd dňa 25.9.2014, ktorý uznesením č. k. 5Ro/163/2014-18 zo dňa 27.11.2014 konanie zastavil. Uznesením č. k. 10Co/726/2015-41 zo dňa 11.11.2015 Krajský súd v Trnave (na odvolanie žalobcu) zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 5Ro/163/2014-18 zo dňa 27.11.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 14.6.2016 bola žalovanej doručená žaloba. Dňa 30.6.2017 bolo pôvodnému právnenému zástupcovi žalobcu (Mgr. Stanislav Fekete) doručené predvolanie termín pojednávania dňa 25.9.2017 o 13:40 hod., spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach podľa § 160 ods. 1, 2 CSP (č.l. 93-94). Dňa 20.9.2017 doručil pôvodný právny zástupca žalobcu (Mgr. Stanislav Fekete) okresného súdu mailom žiadosť zo dňa 20.9.2017 o odročenie pojednávania dňa 25.9.2017 (predložený originál dňa 25.9.2017), ktorú odôvodnil tým, že dňa 20.9.2017 sa dostavil k nemu Peter Siska (štatutárny zástupca žalobcu), ktorý sa nebude môcť zúčastniť pojednávania z vážnych objektívnych príčin, z dôvodu vyšetrenia jeho manželky a zabezpečenie starostlivosti o mal. dcéru po skončení školského vyučovania, a žiadal pojednávanie odročiť a súčasne ospravedlnil svoju neúčast ako aj neúčast žalobcu na pojednávaní dňa 25.9.2017. Okresný súd mailom dňa 21.9.2017 oznámil pôvodnému právnenému zástupcovi žalobcu, že dôvod uvedený v žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 20.9.2017 nie je dôležitý, nakoľko štatutárny zástupca žalobcu nebol predvolaný na pojednávanie (okresný súd predvolal len právnych zástupcov strán pozn. odvolacieho súdu), preto žiadosti právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 4 CSP nevyhovuje (č.l. 102). Podľa obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 25.9.2017 (na č.l. 104) sa tento pojednávania zúčastnili obaja právni zástupcovia strán (za žalobcu pôvodný právny zástupca Mgr. Stanislav Fekete a za žalovanú Mgr. Matej Krajčí zastúpený JUDr. Milošom Klenovičom, pričom súd prvej inštancie postupoval podľa § 181 ods. 2 CSP a uviedol aj predbežné právne posúdenie veci, začal dokazovanie vo veci, pojednávanie odročil na termín 10.1.2018 za účelom doplnenia dokazovania výsluchom žalovanej, štatutárneho zástupcu žalobcu, štatutárneho zástupcu spoločnosti Andenne s.r.o. s tým, že bude volaná na termín žalovaná a žalobca, uložil pôvodnému právnenému zástupcovi žalobcu v lehote 10 dní oznámiť, či na nariadené pojednávanie zabezpečí účasť svedka Y. S., ďalej uložil stranám doložiť do spisu originály písomností, žalovanej príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.7.2013 a žalobcovi listiny označené v žalobe. Dňa 10.10.2017 pôvodný právny zástupca žalobcu doručil požadované originály písomností, okrem kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.2013 a oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 21.7.2014, zároveň uviedol, že žalobca zabezpečí na termín pojednávania dňa 10.1.2018 svedka Y. Kudriho. Dňa 26.9.2017 bolo predvolanie na termín 10.1.2018 doručené žalobcovi (čl. 121). Dňa 5.1.2018 doručil pôvodný právny zástupca žalobcu oznámenie o ukončení právneho zastupovania žalobcu vo veci a zároveň požiadal o odročenie pojednávania zo dňa 10.1.2018 s tým, že žalobca je z neznámeho dôvodu nekontaktný, že účasť svedka Y. S. nie je možné z objektívnych dôvodov zabezpečiť s tým, že navrhuje pojednávanie odročiť a na najbližšie pojednávanie predvolať podľa § 197 ods. 2 CSP svedka Y. S. a žalobcu, pripojil výpoveď plnej moci zo dňa 4.1.2018. Dňa 8.1.2018 doručil Y. Kudri ospravedlnenie a odročenie pojednávania zo dňa 10.1.2018 (č.l. 135). Dňa 10.1.2018 o 4.35 hod. doručil žalobca žiadosť o odročenie pojednávania na deň 10.1.2018, s tým že dňa 9.1.2018 mu právny zástupca doručil oznámenie o vypovedaní plnej moci, čo mu vopred neoznámil, keď žalobca nemal dostatočný čas na ustanovenie nového právneho zástupcu, keď jeho účasť je nevyhnutná. Podľa obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 10.1.2018 (č.l. 148) bolo pojednávanie odročené, keď neboli splnené podmienky na pojednávanie v neprítomnosti žalobcu na termín 12.3.2018 o 13.00 hod. Dňa 10.1.2018 bolo mailom oznámené žalobcovi, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania bolo vyhovené a pojednávanie bolo odročené na deň 12.3.2018. Dňa 26.1.2018 bolo žalobcovi doručené predvolanie na termín pojednávania dňa 12.3.2018 spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach podľa § 160 ods. 1, 2 CSP (vrátane § 89 ods. 1, 2, 3 spolu s odkazom na zákon č. 327/2005 Z. z., § 149, § 150 ods. 1, 2 § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, 2, § 154, § 197 ods. 1, 2, § 183 ods. 1, 2, 3, 4, § 184 ods. 2) a výzvou, aby oznámil v lehote 10 dní či na termín pojednávania zabezpečí účasť svedka Y. Kudriho (doručenka na č.l. 155). Podľa úradného záznamu zo dňa 12.3.2018 o 12.55 hod. žalobca kontaktoval kanceláriu senátu, ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní, keď medzi ním a jeho PZ nastala chyba v komunikácii, myslel si, že pojednávanie bude 18.3.2018, žiadal pojednávanie odročiť a nesúhlasil, aby sa konalo bez jeho účasti (č.l. 156). Podľa obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 12.3.2018 (č.l. 159) okresný súd začal pojednávanie o 13.05 hod., s tým že zákonná sudkyňa oboznámila obsah úradného záznamu zo dňa 12.3.2018, konštatovala, že žalobcovi pred pojednávaním neoznámila či jeho žiadosť o odročenie pojednávania akceptuje alebo nie, keďže sa o tejto skutočnosti dozvedela o 13.00 hod. v pojednávacej miestnosti s tým, že z obsahu spisu nevyplýva, že by bol žalobca zastúpený v konaní právny zástupcom, predvolanie bolo žalobcovi doručené do elektronickej schránky, prvoinštančný súd konal v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 veta druhá CSP, poučil prítomnú stranu podľa § 154 CSP a vyzval

podľa § 182 CSP, aby zhrnula svoje návrhy a vyjadrila sa k dokazovaniu a právnej stránke veci, pričom žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu netrvala na svojom výsluchu, na pojednávaní bol (v neprítomnosti žalobcu) vyhlásený rozsudok. Dňa 12.3.2018 dala zákonná sudkyňa pokyn kancelárii, aby bolo žalobcovi oznámené, že súd jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptoval, nakoľko pre to nebolo dôležité dôvody, pričom predvolanie bolo žalobcovi doručené, nemal vedomosť, že by bol žalobca aktuálne v konaní právne zastúpený, a keďže žalobca požiadal o odročenie pojednávania pár minút pred pojednávaním z hľadiska časového nebolo možné žalobcovi vopred oznámiť, že jeho žiadosť neakceptuje a preto súd tak urobil bezodkladne po skončení pojednávania (žalobcovi doručené do el. schránky dňa 13.3.2018 na č.l. 164).

14. Podľa § 160 ods. 1 CSP, súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom, ods. 2 súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.

15. Ustanovenie § 160 ods. 1, 2 CSP je všeobecným základom pre poučovanie v civilnom sporovom konaní. Jeho obsahom je poučenie o procesných právach a povinnostiach strán. Súd je povinný poučiť strany najmä o tom, aké práva im priznávajú a aké povinnosti im ukladajú procesné predpisy, ako je potrebné nimi zamýšľané procesné úkony vykonať, aby sledovali procesné účinky, prípadne ako je potrebné odstrániť vady už vykonaných procesných úkonov, aké právne následky sú spojené s prevedenými procesnými úkonmi a ako je potrebné splniť procesnú povinnosť zo zákona alebo z rozhodnutia súdu. Do poučovacej povinnosti ale nepatrí návod, čo by strana mala alebo mohla v danom prípade vykonať, ale iba pomôcť k tomu, aby mohol zákonom stanoveným spôsobom dať najavo, čo hodlá v konaní urobiť (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/345/2012).

16. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

17. K forme právnej pomoci sa zaraďovala poučovacia povinnosť súdu v civilnom sporovom konaní. Zákon súdom ukladá, aby pri plnení svojich úloh strany poučovali. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch pri výkone súdnictva súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci podľa predpisov o občianskom súdnom konaní. Ďalšie úlohy majú súdy v správnom súdnictve a v iných formách verejného súdnictva.

18. Obsahom poučenia je poučenie o procesných právach a procesných povinnostiach. Poučovacia povinnosť sa týka najmä tých procesných práv a povinností, ktorých využitie (realizácia) alebo splnenie (rešpektovanie) má základný význam pre kvalitu zabezpečenia a realizácie základného práva na súdnu ochranu. Z tohto dôvodu má poučovacia povinnosť základný zmysel pri začatí civilného sporového konania, pri zmenách jeho predmetu a strán, pri skúmaní procesných podmienok a napokon aj pred rozhodnutím súdu o veci. Vychádzajú z tohto inštitútu by súd mal poskytovať poučenie náležite konkrétne a vždy o tých procesných právach a povinnostiach, keď je to vzhľadom na stav konania potrebné. Poučovacia povinnosť je potrebné poskytnúť konkrétne, adresne a až vtedy, pokiaľ jej potreba vyjde v priebehu konania najavo (pozri uznesenie NS ČR sp. zn. 2Cdon 813/1997). Zákon nepredpisuje v akej forme sa má poučovacia povinnosť realizovať. Poučenie bude súd spravidla poskytovať písomne, avšak môže aj na pojednávaní, pokiaľ jej splnenie zachytí v zápisnici tak, aby bolo zrejmé, že sa poučenie dostalo do dispozície strany sporu.

19. Optimálne plnenie poučovacej povinnosti vyžaduje materiálne chápanie tejto povinnosti súdu a súčasne aj odmietnutie prílišného formalizmu pri plnení manudukčná povinnosti súdu. Tieto dve základné pravidlá umožnia súdu vyhnúť sa všetkým extrémom pri plnení poučovacej povinnosti bez toho, aby sa chybným plnením tejto povinnosti narušili ústavné základy práva na súdnu ochranu. Tieto pravidlá znamenajú, že rozsah a kvalitu plnenia poučovacej povinnosti vnímame vždy konkrétne a so zreteľom na prejednávajú a rozhodovanú vec, ktorá nemôže byť charakterizovaná hmotným právom, ale potrebou upozorniť stranu na jej procesné práva a povinnosti bez ohľadu na to, podľa akého hmotného práva sa jeho nárok posudzuje alebo môže posudzovať.

20. Spôsob plnenia poučovacej povinnosti musí rešpektovať ústavný princíp rovnosti strán, nestrannosť súdu a zákaz prejudikovania názoru súdu. Tieto tri požiadavky spolu súvisia a ich rešpektovanie je výsledkom náležiteho zhodnotenia situácie sudcom pred poskytnutím poučenia o procesných právach

a povinnostiach niektorej strane. Obsah týchto požiadaviek je jasný a definovaný nielen v zákonoch, ale aj v justičnej praxi, a preto bude len vecou konkrétnej situácie, ako sa sudca vyrovná nielen s plnením poučovacej povinnosti, ale aj s nevyhnutnosťou postupovať nestranne a bez narušenia procesnej rovnováhy medzi účastníkmi, prípadne predčasného uvedenia jeho názoru na meritum prípadu.

21. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ods. 2 na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

23. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, ods. 2 ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

24. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, ods. 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

25. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

26. S poukazom na obsah spisového materiálu špecifikovaného v odseku 13 má odvolací súd za to, že je nesporné, že prvoinštančný súd neporušil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 160 ods. 1 CSP ani vo vzťahu k § 149 až 154 ako aj k § 183 CSP, keď už k termínu pojednávania určeného na deň 12.3.2018 bolo žalobcovi dňa 26.1.2018 doručené poučenie podľa § 160 ods. 1 a 2 CSP a teda žalobca bol o svojich procesných právach vrátane citovaných zákonných ustanovení okresným súdom riadne poučený. Okresný súd postupom podľa § 160 ods. 1 CSP neporušil zákonom dané procesné práva žalobcu. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nesplnil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 160 Civilného sporového poriadku ohľadom sudcovskej koncentrácie konania (§ 149 až 154 Civilného sporového poriadku), keď podľa (iba) tvrdenia žalobcu mu žiadne poučenie nedoručil ani nedoručoval, v dôsledku čoho podľa odvolacieho súdu teda nedošlo k odňatiu práv žalobcu konať v danej veci.

27. Podľa § 181 ods. 1 CSP, po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 180 žalobca prednesie podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 167. Žalovaný má právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu. Strana môže odkázať na svoje písomné podanie.

28. Podľa § 181 ods. 2 CSP, po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

29. S námietkou žalobcu, že okresný súd nepostupoval po účinnosti CSP v súlade s touto procesnou normou, najmä z poukazom na § 181, keď vôbec neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú sporné, ktoré nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a to neurobil vôbec ani do vyhlásenia rozhodnutia, taktiež neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci sa odvolací súd nestotožnil. V tejto súvislosti je nutné poukázať na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 25.9.2017 označenej v odseku 13, z ktorej jednoznačne vyplýva, že okresný súd postupoval podľa § 181 ods. 1 CSP, keď žalobca prostredníctvom právneho zástupcu predniesol žalobu, tak aj žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu sa vyjadrila k žalobe. Zároveň prvoinštančný súd zároveň postupoval podľa § 181 ods. 2 CSP, určil sporné a nesporné skutkové tvrdenia, označil dôkazy, ktoré vykoná a taktiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie

preskúmanej veci. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd s námietkou žalobcu označenou v tomto odseku nestotožnil.

30. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť, ods. 2 od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu, ods. 3 strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať, ods. 4 ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

31. S námietkou žalobcu, že nebol okresným súdom poučený podľa § 160 CSP vo vzťahu k § 183 CSP a preto nemohol okresný súd pojednávať v neprítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 12.3.2018 sa odvolací nestotožnil, keďže tak ako už uzavrel v odseku 26, prvoinštančný súd postupoval podľa § 160 ods. 1 CSP aj vo vzťahu k § 183 CSP.

32. Odvolací súd nestotožnil s námietkou žalobcu, že neboli splnené zákonné podmienky, aby prebehlo pojednávanie bez účasti žalobcu, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, čím okresný súd neumožnil žalobcovi zúčastniť sa vykonania dokazovania a vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, čím mu bola odňatá možnosť pred súdom konať.

33. Odročenie pojednávania vo väzbe na okolnosti prípadu je ponechané na úvahu súdu (môže rozhodnúť), či túto procesnú možnosť (to je odročenie pojednávania) vo vzťahu k strane sporu využije, či nie. Posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo 19/2014). Príčina, prečo sa účastník nemôže pojednávania zúčastniť a z ktorej dôvodu žiada o odročenie pojednávania, sa musí s ohľadom na jej povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov (sp. zn. 3 Obdo 11/2009).

34. Podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku odročovanie pojednávania predstavuje jeden z kľúčových problémov súčasného slovenského civilného procesu. Navrhovaná právna úprava preto tento problém reflektuje sprísnenými podmienkami odročovania pojednávania so zvýraznením procesnej diligencie procesných strán a výnimočnosti odročovania, prostredníctvom reštriktívneho výkladu § 179. Právo strany, aby jej bola prejednávaná verejne a za jej prítomnosti, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd nemôže konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti strany, ale tak, že súd je povinný umožniť strane uplatnenie tohto práva. Odročenie pojednávania by mal byť výnimočný postup súdu, ku ktorému možno prikrčiť po splnení zákonom stanovených podmienok, ktoré je navyše podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vykladať reštriktívne. Zákon ustanovuje strane povinnosť oznámiť súdu dôvod odročenia pojednávania bezodkladne. Súd môže posudzovať žiadosť strany o odročenie pojednávania len z hľadiska dôležitých dôvodov, existenciu ktorých môže preveriť zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase rozhodovania o tejto žiadosti strany. Dôvodnosť žiadosti o odročenie pojednávania posudzuje súd preto predovšetkým z hľadiska preukázania skutočností, z ktorej strana vyvodzuje existenciu dôležitého dôvodu v zmysle § 183 ods. 1 CSP. Pokiaľ uvedená skutočnosť nie je v čase rozhodovania súdu o tejto žiadosti strany hodnoverne preukázaná, zostáva jej žiadosť iba v rovine nepodložených tvrdení. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak strana tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom na svoju povahu spôsobilé jej neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré jej neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho, tak aj subjektívneho (či mohla byť prekážka predvídaná, príp. odvrátená) pozri obdobie uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. októbra 2010, sp. zn. 5 Cdo 168/2010.

35. Odvolací súd má za to, že vzhľadom na čas ospravedlnenia žalobcu spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania (žiadosť o odročenie pojednávania bola oznámená žalobcom okresnému súdu telefonicky dňa 12.3.2018 o 12.55 hod. - teda 5 minút pred začiatkom pojednávania) súd prvej inštancie rozhodol o tejto žiadosti ihneď ako to bolo možné, a to priamo na pojednávaní, keďže vzhľadom na konanie žalobcu, ktorý o odročenie pojednávania požiadal ani nie na poslednú chvíľu, nebol žiaden priestor na to, aby okresný súd o tejto žiadosti rozhodol skôr a vopred o tomto svojom rozhodnutí informoval žalobcu, keď správne postupoval podľa § 180 veta druhá CSP a konal v neprítomnosti žalobcu, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca bol v konaní zastúpený akýmkoľvek právnym zástupcom a predvolanie na pojednávanie bolo doručené iba žalobcovi a to do elektronickej schránky. Pokiaľ ide o samotné rozhodnutie okresného súdu o neodročení pojednávania, odvolací súd považuje toto rozhodnutie za správne, keďže dôvod uvedený žalobcom nemožno považovať za dôležitý, pričom odvolací súd odkazuje na odsek 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožnil. Okresný súd tak ako ktorýkoľvek iný všeobecný súd je však v konaní povinný postupovať s prihliadnutím na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania (článok 17 CSP), podľa ktorej aj postupoval. Odvolaciemu súdu navyše nedá nespomenúť, že predvolanie na termín bolo žalobcovi doručené dňa 26.1.2018, teda takmer 1 a pol mesiaca pred termínom pojednávania, pričom už dňa 10.1.2018 bolo žalobcovi mailom oznámené, že pojednávanie zo dňa 10.1.2018 bolo odročené na termín 12.3.2018, teda už takmer dva mesiace vopred, mu bol známy termín pojednávania dňa 12.3.2018. Žalobca mohol a mal možnosť požiadať súd o odročenie pojednávania, avšak bolo treba to urobiť včas, pričom žalobca mal dostatok času, aby tak urobil v prípade existencie dôležitého dôvodu.

36. Odvolací súd preskúmaním postupu súdu prvej inštancie, s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, vyhodnotil jeho postup okresného súdu ako správny a konštatuje, že právo žalobcu na kontradiktórnosť súdneho procesu nebolo porušené. Prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu súd prvej inštancie neodňal stranám možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie v danej veci postupoval zákonom predpísaným spôsobom, neporušil procesné normy a nedopustil sa väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolaciu námietku žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom vyhodnotil taktiež odvolací súd ako nedôvodnú.

37. Námietka žalobcu, že súd prvej inštancie mal povinnosť podľa § 183 ods. 4 CSP žalobcu následne bezodkladne upovedomiť o tom, že dôvod nie je dôležitý na jeho telefón alebo mail, ktorý v žiadosti uviedol, napriek tomu len rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu je nedôvodná. Odvolací súd odkazuje na svoj záver konštatovaný v odseku 35, keď žalobca sám znemožnil postup okresnému súdu, aby tento mal časový priestor na to, aby bol žalobca bezodkladne informovaný o nevyhovení žiadosti o odročenie pojednávania, pričom žiadosť (o odročenie pojednávania) oznámil päť minút pred začiatkom pojednávania a ani neuviedol mail alebo telefonický kontakt, keď okresný súd o neodročení rozhodol teda priamo na pojednávaní a ešte v tej istý deň (deň pojednávania) bolo žalobcovi oznámené neakceptovanie žiadosti o odročenie pojednávania, ktoré mu bolo do elektronickej schránky doručené dňa 13.3.2018. Odvolací súd má za to, že okresný súd postupoval v súlade s § 183 ods. 4 CSP, správne a adekvátne reagoval na žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania.

38. Podľa § 184 ods. 1 CSP, súd rozhodne o odročení pojednávania bezodkladne; o tom upovedomí tých, ktorí boli na pojednávanie predvolaní. Súd uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie, ods. 2 ak došlo k odročeniu pojednávania z dôvodov uvedených stranou a tieto dôvody neboli súdu následne preukázané alebo ich nemožno považovať za dôležité, súd môže rozhodnúť, že na ďalšie návrhy o odročenie pojednávania nebude prihliadať, ods. 3 ak súd rozhodne podľa odseku 2, uloží strane, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavila alebo si na toto pojednávanie ustanovila zástupcu.

39. Námietka žalobcu, že okresný súd pri predchádzajúcom odročení pojednávania ani nerozhodol v zmysle § 184 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku, že na ďalšie návrhy na odročenie nebude prihliadať a neuložil žalobcovi ako strane, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavil alebo si na toto pojednávanie ustanovil zástupcu nie je dôvodná, keď odvolací súd poukazuje na to, že súd nemá obligatórnu povinnosť postupovať podľa § 184 ods. 2 CSP a preto, ak v danej veci okresný súd takto nepostupoval nemožno prisvedčiť žalobcovi, že mu tým bola odňatá možnosť konať pred súdom. Na tomto mieste odvolací súd dáva do pozornosti, že už podľa obsahu žiadosti o odročenie pojednávania doručenej okresnému súdu dňa 10.1.2018 mal žalobca vedomosť dňa 9.1.2018 o tom, že (predchádzajúci) právny zástupca Mgr. Stanislav Fekete mu vypovedal plnú moc v danej veci, pričom žalobca v tejto súvislosti uviedol, že mal

znemožnené nájsť si nového právneho zástupcu. Podľa odvolacieho súdu do termínu pojednávania (12.3.2018) nič nebránilo žalobcovi využiť svoje právo a zvoliť si iného právneho zástupcu, na čo mal aj dostatočný časový priestor, ak jeho účasť považoval v danej veci za nevyhnutnú.

40. Podľa § 182 CSP, ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

41. Žalobca namietal, že v priebehu celého konania neurčil súd prvej inštancie lehotu na označenie dôkazov, nevyzval strany na zhrnutie svojich návrhov, ani k vyjadreniu sa k dokazovaniu k právnej stránke veci (§ 182 CSP). Odvolací súd v súvislosti s touto námietkou poukazuje na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 12.3.2018, ktorá je označená v odseku 13 a z ktorej vyplýva, že okresný súd postupoval podľa § 182 CSP, pričom je už bez významu, že iba žalovaná sa k výzve podľa § 182 CSP vyjadrila, keďže pojednávanie sa konalo bez účasti žalobcu, pričom si sám privodil procesnú situáciu (neúčastou na pojednávaní), že sa k výzve nevyjadril. Odvolací súd s ohľadom na uvedené sa s námietkou nestotožnil, pričom ani námietka, že súd prvej inštancie neurčil lehotu na označenie dôkazov neobstojí.

42. Námietku žalobcu, že za scestnú považuje argumentáciu, že svedka žalobcu okresný súd nevypočul preto, lebo mu postačí pre rozhodnutie falzifikát príjmového dokladu v fotokópii, ktorý predložila žalovaná považuje za nedôvodnú, keďže z obsahu napadnutého rozsudku, žalobcom takýto tvrdený záver okresného súdu nevyplýva. Odvolací súd tu poukazuje na odsek 32 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom prvoinštančný súd uzavrel, že žalovaná uniesla dôkazné bremeno predložením príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.7.2013, keď nemal pochybnosť o pravosti predloženého listinného dôkazu, pričom žalobca napriek tomu, že mu to okresný súd umožnil, nezabezpečil (ani k termínu 12.3.2018 pozn. odvolacieho súdu) vykonanie ním navrhovaného výsluchu svedka. V kontexte uvedeného neobstojí ani námietku žalobcu, že okresný súd mu nedal možnosť na falošný dôkaz žalovanej reagovať v rámci rovnosti zbraní, pričom žalobcovi nič nebránilo, aby do vyhlásenia dokazovania za skončené na pojednávaní dňa 12.3.2018 označoval dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností, resp. zabezpečil vykonanie ním navrhnutých dôkazov vid' výsluch svedka Y. S. (§ 197 ods. 1 CSP) ako aj svojou osobnou účasťou na pojednávaní umožnil svoj výsluch ako strany.

43. Žalobca nedôvodne namietal, že okresný súd nezdôvodnil presvedčivo, skoro vôbec postup ohľadom upustenia od výsluchu žalovanej. Odvolací súd poukazuje opätovne na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 12.3.2018 označenej v odseku 23, z ktorej vyplýva, že práve právny zástupca žalovanej, ktorý predtým navrhol výsluch žalovanej (ako dôkaz), netrvá na výsluchu žalovanej, preto nemožno súhlasiť s námietkou, že súd prvej inštancie upustil od jej výsluchu. Okresný súd teda nepochybil, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku sa týmto návrhom ďalej ani nezaoberal, keďže z pohľadu vykonávaného dokazovania sa stal tento bezpredmetným.

44. V súvislosti s námietkou žalobcu, že okresný súd vykonal dôkazy iba v prospech žalovanej, pričom dôkazy žalobcu nevykonal, v rozhodnutí sa nimi takmer nezaobrá ani ich nespomína, odvolací súd poukazuje na to, že v odvolaní žalobca bližšie nekonkretizuje, ktoré dôkazy žalovanej má na mysli, pričom ohľadom dôkazov žalobcu, ktoré však bližšie taktiež neuviedol, odvolací súd odkazuje na svoj záver v odseku 42. Je nutné ešte uviesť, že podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.10.2016 žalovaná ako prostriedok procesnej obrany predložila príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.7.2013 (čl. 70), pričom na pojednávaní dňa 25.9.2017 za prítomnosti aj právneho zástupcu žalobcu (Mgr. Stanislava Feketeho) okresný súd oboznámil okrem iného aj obsahom príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.7.2013. Už dňa 10.1.2018 bolo mailom oznámené žalobcovi, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania bolo vyhovené a pojednávanie bolo odročené na deň 12.3.2018. Následne dňa 26.1.2018 bolo žalobcovi doručené predvolanie na termín pojednávania na deň 12.3.2018 okrem iného spolu s poučením podľa § 160 ods. 1, 2 CSP (§ 153 ods. 1, 2, § 154, § 197 ods. 1, 2, § 183 ods. 1, 2, 3, 4, § 184 ods. 2) a výzvou, aby oznámil v lehote 10 dní či na termín pojednávania zabezpečí účasť svedka Y. S., na čo však vôbec nereagoval a päť minút pred určeným časom pojednávania dňa 12.3.2018 žiadal pojednávanie odročiť, ktoré však okresný súd správne neodročil, čo uzavrel už odvolací súd v odseku 35, na ktorý aj v tejto súvislosti odkazuje.

45. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že keďže súd prvej inštancie vypočul žalovanú, mal takú možnosť dať aj druhej strane kúpnej zmluvy a to svedkovi Y. S., resp. vypočuť žalobcu, keďže z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by takýto dôkaz (výsluch žalovanej) bol vykonaný. Právny zástupca žalovanej najskôr takýto dôkaz navrhol vykonať, avšak následne na pojednávaní dňa 12.3.2018 od vykonania tohto dôkazu upustil. Je nutné uviesť, že súd podľa ustanovenia § 195 ods. 1 CSP môže nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, avšak vždy na návrh, ktorý v preskúmvanej veci ohľadom výsluchu žalovanej nebol navrhnutý. Pokiaľ ide o výsluch žalobcu a svedka Y. S., odvolací súd odkazuje na záver v odseku 42, pričom žalobcovi nič nebránilo (dokonca to bola jeho povinnosť), aby do termínu vyhlásenia rozsudku dňa 12.3.2018 zabezpečil účasť svedka Y. S. na pojednávaní (§ 197 ods. 1 CSP), resp. sa na výzvu okresného súdu k takejto možnosti vyjadril, a svojou osobnou účasťou na pojednávaní vypovedal ako strana sporu. Žalobca bol poučený podľa § 197 ods. 1 CSP (ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu), ods. 2 (ak nemožno postupovať podľa odseku 1, požiada strana súd o predvolanie svedka. V návrhu na výsluch svedka uvedie meno, priezvisko, prípadne dátum narodenia svedka, adresu, z ktorej možno svedka predvolať,....), pričom odvolací súd nepovažoval za odôvodnený postup okresného súdu podľa § 198 CSP ohľadom predvolania svedka Y. Kudriho (pričom žalobca v návrhu na výsluch svedka neuviedol ani adresu, z ktorej možno svedka predvolať).

46. Podľa čl. 5 Základných zásad CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

47. Prvá veta citovaného ustanovenia predstavuje generálnu klauzulu, prostredníctvom ktorej sa naše civilné procesné právo prihlásilo k demokratickým pravidlám slušnosti pri výkone subjektívnych práv procesnej povahy. Podľa druhej vety môže súd sankcionovať procesné úkony priečiace sa zákazu zneužitia procesných práv len v rozsahu ustanovenom v Civilnom sporovom poriadku.

48. Odvolací súd v súvislosti s námietkou žalobcu, že okresný súd mal vzhľadom na chovanie žalovanej postupovať podľa čl. 5 Základných zásad Civilného sporového poriadku, lebo ide o zjavné zneužitie práva, procesné úkony, ktoré slúžia na zneužitie práva alebo svojvoľné bránenie práva konštatuje, že žalobca v odvolaní nekonkretizuje chovanie žalovanej, ktoré má podľa neho spadať pod uvedený článok. Pričom s poukazom na obsah spisového materiálu ani odvolaciemu súdu nevyplýva zneužitie práva ani také procesné úkony žalovanej, ktoré má na mysli citovaný čl. 5 v odseku 46.

49. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

50. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

51. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva

dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

52. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil rozsudok, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím splnil zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa v rozsahu postačujúcom pre správne rozhodnutie vo veci samej vysporiadal s námietkami žalobcu a jeho právnu argumentáciu. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade neobstojí ani námietka žalobcu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný s ohľadom na už vyššie uvedené. Zo strany súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu a to k absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami (§ 220 ods. 2 CSP) vo vzťahu k odôvodneniu zamietnutia žaloby. Zároveň podľa odvolacieho súdu teda nedošlo ani k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď rozhodnutie okresný súd fakticky v relevantných záveroch riadne právne aj vecne odôvodnil na strane 28 až 33. Uvedené platí aj ohľadom odôvodnenia nevykonania dôkazu žalobcu (výsluch svedka) s poukazom na odsek 34 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

53. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

54. Strany majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ňou tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Súd musí teda zo zákona preskúmať, či skutkové tvrdenia žalovaného sú dôvodné, a pokiaľ ich žalovaný v konaní jednoznačne nepreukáže, nemôžu sa na základe skutkového stavu uvedeného v žalobe domáhať zaplatenia požadovanej sumy. V sporovom konaní, kde strany stoja proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a povinnosť dôkazná (§ 132 CSP) pre obe strany sporu sú teda odlišné a celkom samostatné.

55. Predmetom konania je pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobca domáha ako postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.7.2014, ktorú uzavrel so spoločnosťou ANDENNE, s.r.o., ktorá na žalobcu postúpila pohľadávku voči žalovanej v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 30.7.2013, preto bolo potrebné, aby v prvom rade žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatneného práva od spoločnosti ANDENNE, s.r.o. ako postupníka.

56. Správne posúdenie otázky vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), okrem iného, predpokladá, že súdy si náležitým spôsobom ujasnia, čo je na základe obsahu žaloby predmetom konania a čo je právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou.

57. Odvolací súd sa vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti prejednávanej veci stotožňuje so záverom okresného súdu, že žalovaná pohľadávka v čase postúpenia v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky z dňa 21.7.2014 neexistovala a teda nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu neexistujúcej pohľadávky, teda žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Pričom okresný súd správne pri uvedenom závere vychádzal z toho, že žalovaná uniesla dôkazné bremeno o zaplatení kúpnej ceny v zmysle príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.7.2013. Žalobca síce pred súdom prvej inštancie príjmový pokladničný doklad označil za falzifikát a ako dôkaz k tomu navrhol vypočuť ako svedka Y. S. (štatutárny zástupca spoločnosti ANDENNE, s.r.o.), avšak s ohľadom na procesný postup žalobcu označený už vyššie v odseku tento znemožnil, aby ním navrhnuté dokazovanie (výsluch svedka a výsluch samotného

žalobcu) súd prvej inštancie najneskôr ku dňu vyhlásenia dokazovania za skončené na pojednávaní dňa 12.3.2018 vykonal. Odvolací súd poukazuje na to, že spochybnením listiny je potrebné rozumieť tvrdenie a preukázanie skutočností, ktoré robia pravdivosť jej obsahu pochybnou; len tvrdenie neoveriteľných skutočností nie je možné považovať za spochybnenie listiny. Žalobca v preskúmvanej veci (okrem iných) poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/13/2009, ktoré sa však týka odlišnej skutkovej situácie, v ktorej pravosť súkromnej listiny popiera jej vystaviť, čo v preskúmvanej veci neplatí. Odvolací súd má za to, že dôkazné bremeno ohľadne pravosti listiny by žalovaná mala za predpokladu, že by bol samotný žalobca vystaviteľom spornej listiny, resp. že by žalobca v konaní preukázal, že vystaviť listiny popiera jej pravosť, čo sa však žalobcovi v danej veci nepodarilo. S ohľadom na uvedené žalobca neunesol dôkazné bremeno o existencii žalovanej pohľadávky.

58. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

59. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok, včítane správneho závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) potvrdil.

60. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

61. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).